

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Tomáše Foltase v právní věci žalobce: **L.K.M. Recycling, s. r. o.**, se sídlem Dukelská 229, Litvínov - Chudeřín, proti žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**, se sídlem Velká Hradební 3118/48, Ústí nad Labem, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 26. 11. 2014, č. j. 15 A 53/2014 - 34,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek ve výši 5.000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 26. 11. 2014, č. j. 15 A 53/2014 - 34, kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 3. 7. 2014, č. j. 2532/ZPZ/2014/ODO-151, JID: 94818/2014/KUUK, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Mostu, odbor životního prostředí a mimořádných událostí ze dne 4. 6. 2014, č.j. MmM/073039/2014/SŘ2/OŽPaMU/LR.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností zabýval nejprve z hlediska splnění podmínek řízení, neboť pouze v tomto případě může být kasační stížnost soudem meritorně projednána.

Vzhledem k tomu, že stěžovatel podal kasační stížnost, aniž by byl zastoupen advokátem, vyzval jej Nejvyšší správní soud usnesením ze dne ze dne 12. 3. 2015, č. j. 7 As 274/2014 - 24, aby ve lhůtě 1 týdne od doručení tohoto usnesení předložil plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo ve stejné lhůtě

prokázal, že jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Současně byl stěžovatel poučen, že nebude-li této výzvě vyhověno, bude kasační stížnost odmítnuta. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 15. 3. 2015. Na výzvu reagoval stěžovatel podáním doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 24. 3. 2015, jehož přílohou byla kopie vysokoškolského diplomu. V tomto podání stěžovatel pouze uvedl, že „*K usnesení nadepsaného soudu ze dne 12. 3. 2015 zasílám v příloze doklad o vysokoškolském právnickém vzdělání našeho zástupce JUDr. V. B.*“

V soudním spisu je na č. l. 4 založena plná moc ze dne 25. 8. 2014, kterou stěžovatel udělil JUDr. V. B. V této plné moci je uvedeno, že zmocněnec je „*podnikající na základě způsobilosti podle živnostenského zák. č. 445/1991 Sb., v platném znění a zapsaný podle zák. č. 365/2000 Sb., v platném znění, v živnostenském rejstříku Živnostenského úřadu České republiky pod identifikačním číslem: X, se sídlem E. 1858/26, Ú.*“ Z výše uvedeného je zřejmé, že JUDr. V. B. zastupoval stěžovatele v řízení před krajským soudem jako obecný zmocněnec. JUDr. V. B. není advokátem, protože není zapsán v seznamu advokátů, který je uveřejněn na oficiálních internetových stránkách České advokátní komory (www.cak.cz).

Podle ust. § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Z citovaného ustanovení jednoznačně vyplývá, že pokud stěžovatel nemá vysokoškolské právnické vzdělání, musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen buď advokátem nebo svým zaměstnancem či členem, který požadované vzdělání má. Kopie vysokoškolského diplomu, kterou stěžovatel zaslal Nejvyššímu správnímu soudu, neprokazuje, že je zastoupen advokátem a neprokazuje ani to, že za něj jedná nebo jej zastupuje jeho zaměstnanec nebo člen, který má vysokoškolské právnické vzdělání.

Zastoupení advokátem, nemá-li vysokoškolské právnické vzdělání stěžovatel, příp. jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, je obligatorní podmínkou řízení o kasační stížnosti, jejíž nesplnění brání věcnému projednání věci. S ohledem na skutečnost, že stěžovatel nedoložil splnění této podmínky řízení, a to ani na výzvu, Nejvyšší správní soud jeho kasační stížnost podle ust. § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Podle ust. § 10 odst. 3 věta třetí, zákona č. 549/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Protože kasační stížnost byla odmítnuta, aniž by bylo nařízeno jednání, Nejvyšší správní soud rozhodl o vrácení soudního poplatku.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. března 2015

JUDr. Eliška
Cihlářová
předsedkyně senátu